

ה"ת 1152/10/21 - משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה נגד אילנה הרינג

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 1152-10-21 משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה נ' הרינג
תיק חיצוני: 462395/2017

כבוד השופט וויליאם חאמד	בפני
משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה	מבקשת
	נגד
אילנה הרינג	משיבה

החלטה מבוא

בקשה למתן ארכה להמשך תפיסה של תפוסים.

דיון במעמד הצדדים התקיים ביום 21.10.21, והוסכם כי ההחלטה תינתן לפי טיעונים בכתב שיוגשו, כאשר הוסכם כי לצורך הליך זה לא עולה טענה להעדר חשד סביר או ראיות לכאורה כנדרש לצורך הקמת סמכות של המשטרה לתפיסת התפוסים או למתן ארכה כמבוקש, והמחלוקת בין הצדדים היא בשאלה האם נכון להורות על מתן ארכה נוספת של תפיסת התפוסים, על רקע פרק הזמן שחלף מאז ביצוע התפיסה ועד להיום, משטרם הסתיימה החקירה ועל רקע החלטות בתי המשפט בנדון.

טיעוני המבקשת

לטענת המבקשת, המדובר בחקירה מורכבת כנגד מספר חשודים מעורבים, אשר מתנהלת מזה כשנתיים וחצי, והחשדות כנגד המעורבים הנ"ל הינם בעוצמה גבוהה.

המבקשת הוסיפה וטענה כי בתי המשפט השונים, בהליכים שהתקיימו בבקשות דומות בפרשיה זו, לרבות בית המשפט המחוזי, במסגרת הליכי ערר בהם נקט המשיב ואחרים, קבעו דבר קיומו של חשד סביר בעוצמה גבוהה וכי עניין הוא בחקירה מורכבת בה מעורבים עשרות חשודים ומאות מתלוננים ואשר הביאה לעריכת ותפיסת אלפי מסמכים. ל

טענתה, נסיבות אלו מביאות להתארכות הליך החקירה, זאת בנוסף לכך כי מגפת הקורונה וריבוי תיקי פשיעה חמורה עמוד 1

גרמו לעיכוב נוסף בהליך החקירה, במספר חודשים רב. לגישה, היא ניהלה את החקירה במידתיות ראויה והפגיעה במשיב וביתר החשודים, הייתה מינורית ביחס לחומרת החשדות.

עוד ציינה המבקשת, כי היא השיבה לחשודים את רוב רובו של הרכוש שנתפס, לרבות המחאות בשווי של מאה מיליון ₪, נכסי מקרקעין וסכום כסף במזומן.

לטענתה, המשיבים הפרו צווים שיפוטיים שניתנו בנוגע לרכוש שנתפס, ולרכוש שהוחזר, והמשיכו לבצע עבירות.

טיעוני המשיבה

המשיבה מאשרת כי חלק מהרכוש שנתפס הוחזר לידיה, והוסיפה כי הרכוש שממשיך להיות בחזקת המבקשת נעדר כל זיקה לעבירות הנחקרות, וחלקו היה ברשותה שנים רבות לפני מועד ביצוע העבירות הנטענות.

לטענתה, המשך תפיסת הרכוש בחלוף 3 שנים מאז תפיסתו ובטרם הסתיימה החקירה, לא מידתית וגורמת לה פגיעה חמורה. לטענת המשיבה, חלף פרק זמן ניכר מאז תפיסת הרכוש, דבר שמצדיק להוראות על השבתו לידיו, לאחר שבתי המשפט נתנו מספר ארכות להמשך התפיסה, ומתן ארכה נוספת היא לא סבירה, קל וחומר שעה שהמבקשת לא מציגה מועד ברור לסיום החקירה והעברת חומרי החקירה לפרקליטות, ושעה שיידרש פרק זמן של מספר חודשים לעריכת שימוע, לאחר העברת החומרים לרשות התביעה.

עוד מציינת המשיבה כי גם בהנחה והחקירה תסתיים בקרוב, דבר שאינו ברור כלל לטענתה, הרי שיידרש פרק זמן של חודשים עד שנים עד למיצוי הליכי השימוע ועד להכרעה בשאלת ההעמדה לדין, דבר שיוסיף פגיעה חמורה ביותר בזכויותיה הקנייניות.

המשיב מבקש להשיב לו את הרכוש התפוס, ולחילופין, להורות על מתן ארכה של 90 ימים, ולהורות כנגד כך על שחרור הכספים בחשבון הבנק.

דין והכרעה

סמכותה של המשטרה לתפוס רכוש מעוגנת בהוראת סעיף 32 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), תשכ"ט - 1969, לפיה:

" רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו

חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש

עמוד 2

ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע

עבירה או כאמצעי לביצועה."

בהתאם להוראת סעיף 35 לחוק הנ"ל, המשטרה תשיב את החפץ למי שנתפס מיידו, במידה ולא הוגש כתב האישום תוך 6 חודשים מיום התפיסה, אלא אם הורה בית המשפט, לבקשתה, על מתן ארכה להמשך התפיסה.

כאמור, הצדדים מסכימים כי לצורך ההחלטה היום בית המשפט לא אמור להידרש לקיומו של יסוד סביר להניח כי הרכוש שנתפס מידי המשיב עשוי לשמש ראיה במשפט או שהוא שימש לביצוע עבירה, או שעשוי להיות מחולט, בסופו של הליך פלילי, במידה ויתנהל כזה בהמשך, בתום החקירה ולפי החלטת רשות התביעה. והרי בתי המשפט, בהליכים קודמים בעניינו של המשיב ובעניינם של מעורבים אחרים, כבר קבעו דבר קיומו של חשד סביר לביצוע עבירות ויסוד סביר להניח כי הרכוש הנ"ל ורכוש אחר שימש לביצוע עבירה או עשוי להוות ראיה במשפט.

בתי המשפט, בהליכים קודמים, נעתרו למספר בקשות מאת המבקשת למתן ארכה להמשך תפיסת הרכוש, והחקירה של פרשייה זו טרם הסתיימה.

בעניינם של המשיבה כאן ומעורבים נוספים בפרשייה התקיימו מספר הליכים במסגרת בקשות המבקשת למתן ארכה להמשך התפיסה. בהחלטה מיום 10/12/20 הורה בית המשפט על מתן ארכה להמשך תפיסת הרכוש עד ליום 10/2/1, ובמידה ולא יוגשו עד אז כתבי אישום או יישלחו מכתבי יידוע, הנכסים יוחזרו לבעלי הזכויות בהם. ערר הוגש לבית המשפט המחוזי, ובהחלטה בתיק ע"ח 38866-12-20, בעניינו של מעורב אחר בפרשייה, בית המשפט המחוזי קיבל את הערר והורה על מתן ארכה עד ליום 1/6/21, תוך שהוא מצוין כי:

" עיון בחומרי החקירה שהוצגו מלמד, כי שווי העבירות הוא לפחות

כשלושים מיליון ₪.

זאת ועוד, עיון במידע שהוצג מלמד על חקירה מורכבת ומסועפת

שכן רבים המעורבים בה...אלפי אזרחים נפגעו...ברי שאיסוף

מארג ראיות, בהינתן ההיקף הכלכלי של העבירות המיוחסות

וריבוי המעורבים והנפגעים, מתמשך על פני פרק זמן משמעותי

שהצופה מהצד יתקשה להבין ולקבל."

בהחלטה מיום 6/7/21, בעניינם של המשיבה כאן ואחרים, הורה בית המשפט, לאחר שמצא כי קיימים חשדות חמורים

לביצוע עבירות כאמור ועילת להמשך התפיסה, על מתן ארכה להמשך תפיסת הרכוש של המשיב שבפניי ושל שני משיבים נוספים (גיא הרינג ואילנה הרינג), עד ליום 1/10/21.

בהחלטתו מיום 25/8/21, בתיק ע"ח יניב הרינג נגד משטרת ישראל, במסגרת ערר שהגיש המשיב כאן, אישר בית המשפט המחוזי את ההחלטה הנ"ל של בית המשפט השלום מיום 6/7/21.

מוסכם גם על המבקשת כי חלף פרק זמן ניכר של כשנתיים וחצי מאז תפיסת הרכוש, בשנת 2019, ועד להיום.

אין חולק כי תפיסת הרכוש נשוא הבקשה, למשך תקופה ניכרת כאמור, פוגע קשות בזכות הקניין של המשיבה. פגיעה זו בזכויותיו של המשיב הולכת ותופחת ככל שעובר הזמן וככל שתקופת התפיסה נמשכת עוד ועוד.

מנגד, וכפי שבתי המשפט השונים כבר קבעו בהחלטות קודמות, בעניין הרכוש נשוא בקשה זו ונשוא הליכים אחרים, עניין הוא בחקירה מורכבת ביותר של חשדות חמורים של הונאה והלבנת הון של רכוש בשווי של מיליוני ש"ח, ובה מעורבים עשרות חשודים ועשרות נפגעי עבירה ועדים, ובמהלכה נערכו ונתפסו אלפי מסמכים. הדבר דורש, מטבע הדברים, פרק זמן ממושך למיצוי החקירה ובירור החשדות, בטרם יובאו חומרי החקירה להכרעה של רשות התביעה. באשר למורכבותה של החקירה, אפנה להחלטתו מיום 2/3/21 של בית המשפט המחוזי, בתיק ע"ח 56492-02-21 רן הרינג נגד משטרת ישראל, (בעניינו של חשוד אחר בפרשה זו), לפיה:

" עיון בתיק החקירה לגבי מהות החשדות וטיב החשדות, מלמד על

קיומן של ראיות לכאוריות...בנוסף, אכן ניתן להתרשם כי החקירה

מתנהלת באופן רציף וכי מורכבותה גורמת להתארכותה. עוד עולה

כי הכספים קשורים במישרין לחשדות הנחקרים וכי האינטרס

הציבורי מחייב ליתן משקל עודף לשיקולים בעד המשך התפיסה

על חשבון זכויות הקניין של העורר ".

ערר על ההחלטה הנ"ל נדחה על ידי בית המשפט העליון, בתיק בש"פ 2252/21.

על רקע הצהרת נציג המבקשת בדיונים שהתקיימו בפניי בעניין הבקשה כאן ובקשות נוספות, באותו מועד של הדיון, התרשמתי כי החקירה הינה בשלביה הסופיים, לקראת העברת חומרי החקירה לעיון הפרקליטות.

לא ניתן להפריד בין עניינה של המשיבה לבין עניינם של שאר המעורבים, שעה שמדובר בפרשייה אחת, מסועפת

ומורכבת, כנגד חשודים רבים ועשרות מתלוננים ונפגעי עבירה, כאשר הרכוש כאן עשוי לשמש ראיה כנגד חשודים אחרים בפרשייה ולא רק נגד בעל זכות בו.

ככל שחולף הזמן, משתנה נקודת האיזון בין זכויותיה הקנייניות של המשיבה, אשר נפגעות עקב תפיסת הרכוש, לבין האינטרס הציבורי, שעניינו מיצוי החקירה, בירור האשמה, וקיום התכלית שבבסיס התפיסה (חילוט התפוס בסופו של יום או האפשרות כי ישמש ראיה במשפט), והנטל המונח לפתחה של המבקשת לשכנע את בית המשפט למתן ארכה נוספת להמשך התפיסה, נהייה כבד יותר ויותר. לכך ייחסתי משקל בהליך שבפניי.

סוף דבר

בהתחשב במכלול הנתונים שצינתי מעלה, אני מורה על מתן ארכה להמשך תפיסת הרכוש נשוא הבקשה, וזאת עד ליום 1/3/22.

על המשטרה לסיים את החקירה עד למועד הנ"ל, בהעדר התפתחות בלתי צפויה. בהעדר נימוקים חריגים להצדיק אחרת, ישקול בית המשפט בחיוב, במידה והחקירה לא תסתיים עד למועד הנ"ל, להשיב את הרכוש הנ"ל לבעל הזכות בו, כנגד ערבויות שתיקבענה.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים, לאלתר.

ניתנה היום, ז' כסלו תשפ"ב, 11 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.